

Kotnyek István felvétele

* A TÖLGYFA

Jéghegyek süvöltő haja, kazalszóró orkán zúdult a tölgyfára; ágait cincálta; ősi talaj jajja hallatszott: a vad vihar megcsavarta derekát; hasadt és repedt az acélerős derék. De a gyökerek még mélyebbre kaptak: védték az ősi, megbontatlan földet és a tölgyet. Mert ősi idő óta nép élt és él azon a tájon. Tölgyfából van az ápos bölcső, az állóka és a meghatóan szép dőhedernagy kenderprős is. Ókori idők utáni házsorvégi izgótűz izzott.

Szülőfalum népe él ezen a tölgyfás tájon. A ma és a holnap minden vad szóvihara sem hasogatja meg emlékét, nem szaggatja ki gyökerét; lombja alá segíti Tardoskedd népét. Mindéig önállóan maradván, anyanyelvüket szépszóval megbokrétázva, más népnek is kezet adva. Átkarolom hát a tardoskreddi tölgyfa derekát tisztelve szülőfalum ősi emlékét, szót emelve édes anyanyelvem szabadságának virágzásáért.

Pécsett, 1997 Karácsonyán

Morvay Gyula

* Az utolsó írás, amit tőle hozott a posta.